

Spørgsmaal foreligger ikke endnu. Og det ærede Medlem sagde, at jeg ikke vilde anerkende hans Daab. Jeg har sagt, at saa længe han staar i den Stilling, han nu staar i, kan han ikke foretage Daab indenfor Folkekirken uden paa en anden Præsts Ansvar. Saaledes er jeg personlig stillet i dette Øjeblik som Landets Kirke-minister. Jeg kan ikke, skønt jeg er ordineret, foretage nogen kirkelig Handling paa mit eget Ansvar. Jeg maa, hvis jeg vil foretage en Vielse i en Kirke, gøre det paa en fungerende Præsts Ansvar. Det er ingen Skam for Rørdam, at han for Øjeblikket i den Henseende staar ved min Side.

Jeg har ikke mere at sige, hverken om det foreliggende Lovforslag eller om min Stilling til Ryslingsagen. Det ærede Medlem Hr. Povlsen talte forleden Dag om, at jeg vilde gaa over i Historien med et bestemt Navn. Jeg imødeser trøstigt Historiens Dom om det, jeg har gjort, og jeg haaber paa, at det Lovforslag, jeg har fremlagt, vil blive optaget som et Bevis paa, at jeg gerne vil være med til at skaffe den danske Kirke en mere uafhængig Stilling i Folket. Denne Kirkedebat har sikkert ikke været lige hyggelig for alle Medlemmer. Jeg tror, at hvis vi kunde komme bort fra Debatter her i Rigsdagen om Folkekirkens indre Anliggender, vilde det være godt. Og jeg vil gerne hertil sige dette personlige, at jeg har følt et vist Ubehag, følt mig ilde berørt ved dette at skulle staa overfor den Mulighed at trykke Statsmagtens, den politiske Ministers Stempel paa et kristeligt Ritual eller et ukristeligt Ritual, i det hele taget at skulle trykke Statsmagtens Stempel paa saadanne Forhold, som efter Kirkens og Kristendommens eget Væsen efter min Mening skulde afgøres af de paagældende Menigheder selv.

J. Jacobsen: I Anledning af den Bebrejdelse, som den højtærede Kirkeminister rettede mod mig, og som næsten gjorde mig ondt — den syntes at gaa ud over det politiske og hentydede til et Venskabsforhold mellem Ministeren og mig gennem en lang Aarrække —, vil jeg dog gerne til Forklaring, da jeg sætter megen Pris paa, at dette Venskabsforhold skulde opretholdes ogsaa i Fremtiden, sige, at jeg tror ikke, Ministeren har Ret til at opfatte mig, som han gjorde. Ved Finanslovforslagets første Behandling udtalte jeg mig principielt om Forholdet mellem Forkyndelsesfrihed og Ritualfrihed og hævdede,

at de to Ting maatte falde sammen, men saa sagde jeg overfor Ryslingsagen, at paa det daværende Stadium i Sagen kunde jeg ikke udtale mig derom, da jeg ikke havde fornødent Kendskab dertil. Jeg tror for Resten ikke, at jeg paa det Tidspunkt kendte den Skrivelse, som den højtærede Minister nu læste op, men jeg henviste til, at jeg ønskede Sagen ordnet i Overensstemmelse med en Udtalelse af den højtærede Socialminister, som jeg ved, at den højtærede Kirkeminister er saa glad ved, at han citerede den til Rigsdagstidenden en Gang til, og derfor synes jeg ikke, den højtærede Minister har Ret til at bebrejde mig noget som helst, hverken politisk eller i den anden Retning.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at jeg havde brugt to forskellige Udtryk i min Finanslovtale i November og nu, og fremstillede det næsten, som om det var saadan et lille Trick fra min Side, at jeg den Gang sagde: Vi har næsten Forkyndelsesfrihed i Folkekirken, og nu siger: Vi har fuldkommen Forkyndelsesfrihed. Jeg vil da sige til den højtærede Minister, at der er for mig en Realitet i denne Ændring i min Udtryksmaade. Jeg var forsigtig i November, men siden den Tid er der en dansk Sognepræst — det være saa i øvrigt sagt uden nogen som helst Adresse eller Bebrejdelse til nogen —, der her i København har slynget det ud over Landet, at det var det bedste for Folkekirken, hvis den forsagede Trosbekendelsen og Djævelen og det hele. Og naar det kan passere, uden at Offentligheden erfarer noget om, at der bliver skredet ind fra nogen Side overfor denne Mand, tror jeg, ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at jeg nu bruger Udtrykket: helt ubegrænset Forkyndelsesfrihed i Folkekirken.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Povlsen har bedt om Ordet for tredje Gang under denne første Behandling. Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke, men hvis der ikke fremkommer nogen Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet. Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet.

Povlsen: Den højtærede Kirkeminister udtalte, at han havde ikke indladt sig paa at vurdere den Tro, der laa bagved Ryslingeritualet, han havde kun indladt sig paa — og det maatte han gøre — at vurdere Ordene, men maatte saa spørge,